די
פאָרווערטס ליבע

א העכסט שפאַנענדער ראָמאַן פון אידישן פאָלקסלעבן אין אמעריקע

פון א. ר.

(פאָרזעצונג)

דאָס גליק עצבלים דעם מענטש שעפער, צער־טעפ. דערהויבענער. דאָס גליק עצבלים דעם מענטשם נשמה און דאָס וועלט אין אויך נעזונט מיט מידין. וואָס האָט דיך אויפֿגעטראָגן אזוי גלוקלאָך וויי קיינער נים אויף דער וועלט.

8טען קאפּיטל

אין געדיכטן פֿאַנטער

דער פּופּצניאָריקער מיינט האָס די ערשטע פּאָר טעג נעזונדער א צעווייי־טיקסטער. א צעבראָכענער עסטעלא זאָל נוך באַווייז אין זייער הויז. וואָס איי נעמאַכט האָס ער נאָך דערוויאָרט? אויף וואָס האָס ער נאָך נעקענט האָבן? איז דען מעגלאָך נעזונד אז זיין ערשטער אויסגעדרוקטער חלום זאָל צוריק נאָכיי וווּרן? אלץ אין דאָך נעזונד צעבראָכן! עסטעלא האָס א גלויבטן, זי אין פאַר־שוועכט, זי אין אויסגעלאָשן. אבער אין אַן זיין וויכן נים נעזונדער, וואָס אפֿשר אויך אין אויסגעלאָשן? אפֿשר בין איך אליין נים נעזונד. עס אין אפֿשר אַזוי, אַז מיין נשמה אין שוין אויסגעלאָשן, אָבער מיין גוף לעבט נאָך, אַז עס קען נאָך לעבן אַ לאַנגע צייט אָן נשמה. אַזוי ווי אַ בוים קען נאָך שטיין אַ לאַנגע צייט נאָכדעם ווי מען האָט אים שוין אָפּגעהאַקט פון דער ערד.

אָבער וואָס וועט מיט אים ווערן? וואָס וועט מיט אונדז ווערן? וואָס וועט מיט דער גאַנצער וועלט ווערן? אַ מענטש קען דאָך נישט לעבן אָן וואָרצלען, אָן ערד, אָן וואַסער, אָן לופֿט. אַ מענטש קען דאָך נישט לעבן אָן אַ פּלאַץ אויף דער וועלט, אָן אַ היים, אָן אַ פֿאַמיליע, אָן אַ פֿאָלק, אָן אַ מדינה, אָן אַ שפּראַך, אָן אַ קולטור, אָן אַ טראַדיציע, אָן אַ פֿאָרגאַנגענהייט, אָן אַ צוקונפֿט. אַ מענטש קען דאָך נישט לעבן אָן אַ שום־דבר, אָן אַ נישטיקייט, אָן אַ גאָרנישט. אַ מענטש קען דאָך נישט לעבן אָן גאָט.

אָבער וואָס איז גאָט? וואָס איז גאָט? וואָס איז גאָט?